

Bilag 1

Udvalgets spørgsmål til finansministeren og skatteministeren og svarene herpå

Spørgsmål:

Det bedes oplyst, om en minister, der ikke er medlem af Folketinget og dermed får tillægget til ministervederlaget, jf. ministervederlagslovens § 2, stk. 3, efter gældende lovgivning har et skattemæssigt fradrag svarende til det skattefrie omkostningstillæg for folketingsmedlemmer.

Svar:

Skatteministeriet har herom oplyst følgende:

»Frem til 1993 var der med baggrund i en afgørelse fra Ligningsrådet i 1969 praksis for, at en minister, der ikke var folketingsmedlem, efter omstændighederne kunne foretage et fradrag svarende til størrelsen af det skattefrie omkostningstillæg, der udbetales folketingsmedlemmer. Afgørelsen er offentliggjort i Revision og Regnskabsvæsen 1970, nr. 9.

Denne praksis ophørte i 1993 med en tilkendegivelse fra skatteministeren om, at der ikke gælder særlige fradragsregler for ministre, der ikke er medlemmer af Folketinget, til at fratække et beløb i den skattepligtige indkomst svarende til det skattefrie omkostningstillæg.

Udgifter, der er anvendt i tilknytning til ministererhvervet, kan fratrækkes ved indkomstopgørelsen efter de almindelige regler i statskattelovens § 6 a, der forudsætter, at udgifterne kan dokumenteres.

Da der ikke foreligger direkte lovhjemmel for et sådant fradrag, kan der ikke lægges vægt på, at det efter hidtidig praksis er blevet antaget, at ministre, der ikke var medlemmer af Folketinget, kunne fratække et beløb svarende til det skattefrie omkostningstillæg, idet det blev antaget, at der var afholdt udgifter svarende til tillægget.

Retstilstanden må herefter betragtes som klar. Der er ikke hjemmel til efter gældende lovgivning at indrømme en minister, der ikke er medlem af Folketinget, et skattemæssigt fradrag svarende til det skattefrie omkostningstillæg for folketingsmedlemmer. Der kan der-

imod indrømmes et fradrag for de dokumenterede faktiske udgifter, som hvervet medfører, jf. statsskattelovens § 6 a.«

Jeg kan henholde mig hertil.

Spørgsmål:

Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, udbedes oplysning om

- lovhjemmelen til denne ordning,
- hvor længe ordningen har været gældende,
- hvilke ministre der har kunnet udnytte reglen.

Svar:

Jeg skal henvise til besvarelsen af spørgsmål 1, hvoraf fremgår, at der frem til 1993 var praksis for at indrømme et udokumenteret fradrag til ministre, som ikke var medlem af Folketinget, svarende til det skattefrie omkostningstillæg for folketingsmedlemmer.

Spørgsmål:

Der udbedes en redegørelse for forholdene i de øvrige nordiske lande for ministre:

- a) Skal de, hvis de er valgt til parlamentet, udtræde af dette og i givet fald midlertidigt eller endeligt?
- b) Hvordan stilles ministre, der enten ikke er valgt til parlamentet, eller som midlertidigt eller endeligt er udtrådt på grund af ministerudnævnelsen, i relation til *vederlag*, et evt. *omkostningstillæg* og *pensionsopsparing* knyttet til *hvervet som parlamentsmedlem*?
- c) Såfremt de ikke modtager ydelser som nævnt under b fra parlamentet, bedes oplyst, om de modtager tilsvarende ydelser som kompensation fra regeringen ved siden af vederlaget som minister.

Svar:

- a) I Norge kan ministre ikke være medlemmer af Stortinget. Der indkaldes en stedfortræder. Ministeren bevarer dog sit mandat, idet stortingsmedlemmer kun kan udtræde i forbindelse med stortingsvalg.